

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Capitvlo Tvlensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

390   Epistolarum Innocentij III.

constitutis, Archipresbyter quædam contra prædictum proposuit instrumentum, propter quæ afferuit nullam ei fidem penitus adhibendam. Primo, quia in sigillo eidem apposito nova cera commixta videbatur antiquæ. Secundo, quia legi ejusdem sigilli litteræ non valebant; quamquam contra juris auctoritatem, secundum quod nihil debuit pendente judicio innovari, dictum sigillum inter moras judicij fucatum fuerit & politum. Tertio, quia Parisiensis Capituli sigillum non erat eidem instrumento appositum, cuius consensus de jure fuerat in concessione hujusmodi requirendus. Quartò, quia paucorum Canonicorum subscriptio[n]es annotata videbantur in ipso. Quinto, quia concessiones prædecessorum Stephanii Parisiensis Episcopi, de quibus in eodem instrumento fit mentio, nullatenus apparebant. Prescriptionem insuper ad reprobandum instrumentum prædictum Archipresbyter memoratus objecit. Sed licet super iis omnibus fuisset hinc inde coram dictis judicibus litigatum, & Archipresbyter quæ objeccerat se altereret probaturum, nihil tamen ex ipsis probare curavit infra semestre tempus in nostris litteris comprehensum. Quo transacto, post duos menses presentiam prædictorum judicium adiens allegavit prædicti Episcopi concessionem ipso jure viribus caruisse, cum non constaret ad hoc intervenisse consensum Presbyteri Ecclesiæ memoratae, qui requirendus non immeritor fuerat, cum ex hoc ei præjudicium pararetur. Vnde cum super his & aliis partibus non desinerent altercari, judices de consilio peritorum vos & partem alteram cum negotio sufficienter instructo ad sedem apostolicam remiserunt. Partibus itaque propter hoc nuper in nostra praesentia constitutis, cum Archipresbyter supradicta, quæ contra instrumentum objeccerat, coram nobis etiam iterasset, adicens nihilominus quod prædicta concessio per Episcopum ablique Presbyteri parochialis assentu erat invalida iudicanda, pars vestra inter cetera sic respondit, quod super iis quæ Archipresbyter contra instrumentum objeccerat non erat ulterius audiendus, cum illa nequaquam probaverit infra tempus præfinitum à nobis. Sed & illud pars vestra frivolum reputabat quod de consensu Presbyteri, qui non intervenerat, Archipresbyter ultimò introduxit, cum non probandi Episcopi concessionem invalidam sed reprobandi foliumento instrumentum facultas ei dudum

fuerit reservata; maximè cum infra prætaxati temporis spatiū hoc proponere non curarit. His igitur & aliis quæ utraque pars proposuit intellectis, de fratum nostrorum consilio sententiam prædictorum judicem approbantes, Archipresbyterum sepedictum super medietate omnium præventuum Ecclesie sancti Iacobi annuatim monasterio vestro reddenda sententialiter duximus condemnandum. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ diffinitionis infringere &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani XIIII. Kal. Ianuarij, pontificatus nostri anno duodecimo.

D E C A N O   A T R E B A T E N S I .

Cum quidam Presbyteri Atrebaten[s]is Ecclesiæ altario ministrantes, orarium utrique humero imponendo, illud supra pectus in modum crucis disponant, publicè proponentes quod qui aliter portant illud, excommunicationis sunt vinculo innodiati, & tam ibidem quam in nonnullis Ecclesiis in modum crucis orarium à Presbyteris minimè præparetur, quid in hac diversitate tenendum sit à nobis tua devotio requisivit. Super quo devotione tua taliter duximus respondentum quod licet inveniatur in Concilio Bracarense ut sacerdos de uno eodemque orario cervicem pariter & utrumque humerum premens, signum crucis in suo pectori præparet, si quis autem aliter egerit, excommunicationi debitæ sit subiectus, quia tamen iuxta Ecclesia Romanæ consuetudinem aliter observatur, tam hoc quam illo modo potest orarium à Presbyteris absque omni culpa disponi. Datum Laterani Non. Ianuarij, anno duodecimo.

C A P I T U L O   T U L L E N S I .

Imperito dudum [Mahero] quondam veltro Episcopo super dilapidationem atque perjurio & super eo etiam quod suspensus proponebatur divina officia celebraffe à Gaufrido Tullensi Archidiacono coram nobis, venerabilibus fratribus nostris Cabilonensi & Cathalaunensi Episcopis & dilecto filio Priori Clarevallensi sub certa forma commissimus causam ipsam, attestations quasdam post litem in nostra praesentia super prædictis articulis legitimè contestatam receptas eidem transmittentes inclusas. Coram quibus postmodum partibus constitutis, iudicem demum tam attestations ipsas quam alias ab utraque parte receptas ab eis solemniter publicarunt, & licet ambæ partes à judicibus

requisitæ se velle in testium personas obiciere respondebant, testes tamen aliquos contra testes productos inducere neglexerunt, altercatione inter ipsos exorta ultra illarum prius testes producere teneretur. Vnde cum super hoc interlocutoriam poscularentur, judices eidem superfidentes negotio, illud ad nos instructum cum utriusque partis attestacionibus remiserunt. Cumque propter hoc nuper tam magister Poncianus procurator Episcopi quam prædictus Archidiaconus ad nostram præsentiam accesserint, quamquam procurator ipse dilationem ad reprobandoz testes cum instantia postulasset, quia tamen Episcopus coram judicibus memoratis id facere neglexerat sapientius requisitus, & per testes ipsius fides siebat non minima contra ipsum, petitioni ejusdem procuratoris non duximus annuendum. Attestationibus ergo diligenter inspectis, intelleximus supradicta, super quibus denuntiatus fuerat Episcopus memoratus, sufficientissimè fuisse probata. Vnde venerabilis frater noster Hugolinus Hostiensis Episcopus juxta Romanæ morem Ecclesiaz nobis & fratribus nostris in auditorio residentibus, eundem Episcopum per sententiam ab Ecclesia Tullensi prorsus amovit, dando vobis liberam facultatem alium eligendi. Quocirca præsentium vobis auctoritate mandamus quatinus convenientes in unum, sancti spiritus gratia invocata, personam idoneam, quæ prodest velit potius quam præesse, ac tanto congruat oneri & honori, eligatis vobis canonice in pastorem. Alioquin venerabili fratri nostro Cathalaunensi Episcopo & dilectis filiis de Insula Cisterciensis & Flabonimontis Præmonstratenensis ordinum Abbatibus Tullensis dioecesis nostri damus litteris in mandatis ut nisi infra quindecim dies post commonitionem vobis ab eis factam mandatum nostrum executi fueritis per vos ipsos, ipsi vobis auctoritate nostra sublatu cuiuslibet appellationis obstaculo personam idoneam in Episcopum præferre procurent, contradictores, si quos invenerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam compescendo. Datum Laterani Non. Ianuarij, anno duodecimo.

CATHALAVNENSI EPISCOPO,
& de Insula Cisterciensis & Flabonimontis
Præmonstratenfis ordinum Abbatibus Tullenfis dioecesis.

Bibl. 150.
Inscriptio cum la-
pstone. Mperito dudum . . . quondam Tullensi Episcopo &c. ut in alia usque coram no-

bis, tibi, frater Cathalaunensis, & venerabili fratri nostro Cabilonensi Episcopis ac dilecto filio Priori Clarevallensi sub certa forma commisimus causam ipsam, attestaciones quasdam &c. usque prorsus amovit, dando dilectis filiis Capitulo Tullenensi liberam facultatem alium eligendi. Quare per nostras litteras eisdem dedimus in præceptis ut convenientes in unum &c. ut in alia usque honori, elegant sibi canonice in pastore. Quocirca discretioni vestra per apostolica scripta mandamus quatenus nisi ipsi infra quindecim dies post commonitionem eis factam à vobis mandatum nostrum executi fuerint per se ipsos, vos eis auctoritate nostra sublatu cuiuslibet appellationis obstaculo personam idoneam præferre in Episcopum procureris, contradictores, si quos inveneritis, vel rebelles per censuram ecclesiasticam compescendo. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcope, cum eorum altero ea nihilominus exequaris. Datum Laterani Non. Ianuarij, anno duodecimo.

IVDICIBVS, CONSVLBVVS,
& uniuerso populo Beneventano.

Epist. 151.
Eis confirmatur remissio factuarum. Olet annuere sedes apostolica piis votis & honestis petentium precibus favorem benivolum impertiri. Cum igitur Imperator Henricus, dum ratione claræ memoriae Constantiae Regine Sicilie conjugis suæ regnum Siciliae obtineret, tam vobis quam Ecclesiis & personis ecclesiasticis civitatis præfationes quasdam, quæ * fidantia vulgariter appellantur, remiserit, statuendo ut possessionibus omnibus quæ propter cessationem earum occupatae fuerant restitutis, pascua vobis habere ac cædua incidere ligna liceret in suo demanio per diem dimidiā in circuitu Beventi, & carissimus in Christo filius noster Fredericus Siciliae Rex illustris, prædicti patris sui vestigis inhærendo, eadem vobis nuper duxent concedenda, prout in authenticis exinde confectis plenius continetur, nos vestris precibus inclinati concessionem ipsam, sicut piè ac providè facta est, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani 11. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno duodecimo.

